

[Udenrigsministeren.]

tog, og som siden fandt almindelig Tilslutning. Man erklærede fra engelsk Side i denne, at man ønskede, at den skulde blive ligesom et Springbræt for Gennemførelsen af en friere Handel. Jeg tror, at Forhaabningen derom deles næsten overalt og ikke mindst vil deles her i Landet, men vi skal ikke uden videre bygge paa denne Forhaabning. Indtil dette Øjeblik er der intet Tegn til, at denne Erklæring og den dertil knyttede Politik skal faa Følger med Hensyn til Landbrugsvarer. Vi maa haabe, at det vil ske, men hidtil har intet Tegn vist sig dertil for Englands Vedkommende, og saa længe dette ikke er Tilfældet, er vi nødt til at bygge paa de Foranstaltninger, vi har truffet til Sikring af den danske Betalingsbalance og af Danmarks Handelsaftaler — medmindre anden tilsvarende eller bedre Sikkerhed kan skaffes.

Det er ikke gjort med, at man ophæver nogle Kontingenter og stabiliserer Mønten; naar dette ikke giver vort Landbrug sikrere Vilkaar, naar muligvis Ophevelse af Kontingenter følges af høje Toldsatser og dertil knyttede Subventioner til det ene eller det andet Erhverv, da maa vi for vort Vedkommende tage vore Forholdsregler i Overensstemmelse med de virkelige Handlinger fra de andres Side og disses Følger for os.

Dette fandt vi det fornødent at erklære under Forhandlingerne om dette Spørgsmaal i Genève gennem Dr. Christianis Udtalelser derom.

Dette gælder England. For Tysklands Vedkommende tror jeg, at det vil være meget vanskeligt i Øjeblikket at overse Udviklingen. Ingen ved, hvad Følgerne bliver for Tysklands Erhvervsliv af fremmede Landes Devaluering, og hvilken økonomisk Politik Tyskland paa Grundlag deraf gennemfører. Ingen ved heller, hvad Tyskland føres til gennem den Knaphed paa Landbrugsvarer, der i Øjeblikket gør sig gældende der ligesom saa mange andre Steder. Men naar vi tænker paa dette Spørgsmaal, maa vi aldrig glemme, at de Salg, vi foretager til Tyskland, er store i Forhold til vor samlede Produktion, men smaa i Forhold til Tysklands samlede Forbrug af de vigtigste Varer, og heller ikke maa vi glemme den tredje Faktor, den Stemning i Tyskland, som giver sig Udtryk i det nu stærkt gentagne Ord, at Kanoner gaar fremfor Smør. Hvorledes Virkningen af Sammenspillet af disse krydsende Kræfter i Tyskland vil blive, og hvilke Følger den faar for de forestaaende Forhandlinger, er aldeles

uberegneligt; ethvert Forsøg paa at sige noget derom bør henføres til Fantasiens Verden. Det eneste, vi kan bygge paa, er den Aftale, vi allerede har med Tyskland, og i denne Aftale er der givet et vist Grundlag, ikke blot for Aaret 1936, men ogsaa for Aaret 1937, dog betinget af, at almindelig Forstaaelse opnaas med Tyskland for det Aars Vedkommende. Det, vi derefter har berettiget Grund til at regne med, er, at vi i 1937 i alt væsentligt skulde kunne opretholde Grundkontingenterne fra 1936. Mere er der ikke under Forhandlingerne i Fjor stillet i Udsigt af Tyskerne; det er muligt, vi kan naa videre, men nogen Sikkerhed derfor findes ikke, og vi maa for vort Vedkommende indrette os ud fra den Mulighed, at vort Landbrugs Salg i Aaret 1937 bliver mindre end i 1936. Det er tænkeligt, at det kan blive lige saa stort; det er tænkeligt, at det kan blive større, men det er i hvert Fald lige saa sandsynligt, at det bliver mindre. Jeg har sagt det under Forhandlingerne om Tysklandsoverenskomsten forrige Gang og ønsker at gentage det her. Naar vi i Øjeblikket staar med en i Forhold til Afsætningsmulighederne meget stor Produktion, kan den føre til store Vanskeligheder. Vi kan komme til at staa over for det, som vi staar over for for Svinenes Vedkommende nu, at vi har en Mængde Varer i Landet, som det praktisk talt er ugørligt at anvende noget Sted uden for Landets Grænser, og som man ikke med Rimelighed kan vente at faa forbrugt i Danmark. Jeg tror, at vi maa regne dermed. Naar disse Varer er til Stede, maa vi i vor Handelspolitik sætte det mest mulige ind paa at faa dem solgt, men dette maa ikke være en Opmuntring til en Produktion, som fører ud over rimelige Muligheder. Det kan tilføjes, at det skal gaa meget haardt til, før nogen tænker paa en lovmæssig Begrænsning af denne Produktion, og Advarsler har ikke hidtil frugtet. Ikke desto mindre tror jeg, at alle, der har Lejlighed til at udtale sig over for disse Spørgsmaal, har Grund til at indprente sig disse og andre Vanskeligheder.

Med Hensyn til andre Lande er der i Øjeblikket den almindelige Knaphed paa Landbrugsvarer at regne med. Der er dernæst de fleste Steder mere Liv i Forretningstilværelsen, maaske af ret hektisk Karakter og maaske af forbigaaende Karakter. Der er derfor Mulighed for en vis Slappelse i Afspærringsbestemmelserne, og hvis denne Slappelse gennemføres, vil det kunne lette vort Salg noget. Det kan ikke betragtes som udelukket, at der i den nærmeste Tid